

РЕШЕНИЕ

№ 4086

гр. София, 09.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 26.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **4048** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на „Б. 2.” О., представлявано от Г И П срещу **ЗАПОВЕД № РД-18-102 от 13.05.2010г.** на Директор на Д. „Контрол по строителството” при Столична община. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие на материално-правните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че оспорената заповед е издадена от административния орган без същия да изпълни задължението си да прецени в пълнота фактическата обстановка, касаеща законното монтиране на процесната гаражна клетка. Жалбоподателят моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени **ЗАПОВЕД № РД-18-102 от 13.05.2010г.** на Директор на Д. „Контрол по строителството” при Столична община.

Ответникът – **СТОЛИЧНА ОБЩИНА**, чрез Д. на Д. „Контрол по строителството” изразява подробни доводи в писмено становище изх.№

ТК-94-И-23/15.06.2010г. за неоснователност на жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със **ЗАПОВЕД № РД-18-102 от 13.05.2010 г.** на Директор на Д. „Контрол по строителството” при Столична община, на основание чл. 57а, ал. 3 във вр. с ал. 1, т.1, т. 2, т.3 от ЗУТ, е наредено на „Б. 2.” О., представлявано от Г И П в срок от 14 дни от получаване на заповедта да премахне доброволно незаконен преместваем обект „гаражна клетка”, монтирана върху имот общинска собственост, представляващ № 845б, кв.116, местност „Сливница” с административен адрес: бУ. „Е” № 35. Не се спори между страните по делото, че съгласно акт за общинска собственост № 569/28.12.1996 г. теренът, върху който е монтиран процесния обект е частна общинска собственост.

Цитираната заповед е издадена във връзка с извършена проверка от служители на район „Л.” - Столична община, в резултат на която е съставен и констативен акт от 21.04.2010 г. Съгласно цитираният акт е монтиран преместваем обект – „гаражна клетка” с площ от около 20 кв.м. върху терен общинска собственост –имот № 845б кв. 116, по действащия РП на Г. С., местност „Сливница” в противоречие с чл. 57а, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУТ, без да е издадено разрешение за поставяне, без одобрени проекти и схема, одобрена от главния архитект на общината.

От писмо изх.№ СА-92-023/14.05.2009г. на СО, район „Л.” се установява, че между страните е бил сключен договор за наем № 261/01.08.2002г., допълнително споразумение към него от 06.10.2008г. и от 12.03.2010г., чийто срок на договора за наем към датата на постановяване на обжалваната заповед е изтекъл и жалбоподателят е заплащал обезщетение за ползването на имота на Столична община, район „Л.” до 30.04.2010г. в размер на сумата от 325 лева.

Във връзка с материалната компетентност на Д. на Д. „Контрол по строителството” е представена Заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

При така установените факти, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С. град** достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146

от АПК, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Безспорно е установено по делото, че обектът, предмет на премахване с обжалваната заповед, е от категорията на преместваемите обекти за търговска и друга дейност по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. В конкретния случай се касае до преместваема „гаражна клетка”, поставянето на която е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, като в случаите когато обектите се поставят върху държавни и общински имоти е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

От приетите по делото доказателства се установява, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателят не е притежавал изискуемото по закон разрешение за поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, както и схема, одобрена от главния архитект на Столична община, район „Л.”. В настоящото производство от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства в тази насока, както и не беше представен и действащ към 13.05.2010г. договор за наем на имот № 845б, кв.116, местност „Сливница”, върху, който се намира процесния обект в съответствие с изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ. Съгласно цитираната разпоредба разрешението за поставяне на преместваеми обекти в чужди поземлени имоти се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на имота. Безспорно е установено по делото, че имотът, върху който е монтирана преместваемата „гаражна клетка” на жалбоподателя, е частна общинска собственост, съгласно АОС № 569/28.11.1996г., както и че жалбоподателят към датата на издаване на оспорената заповед няма сключен договор за наем на имота със **СТОЛИЧНА ОБЩИНА**.

Оспорената **ЗАПОВЕД № РД-18-102 от 13.05.2010г.** е издадена от компетентен административен орган при надлежно делегиране на функции от Кмета на Столична община, в предписаната от закона форма и при спазване на административната процедура. Видно от приложения по делото констативен акт от 21.04.2010 г., в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от съответните служители в район „Л.” на Столична община в резултат на която е издаден и акта със съответните констатации. Самият констативен акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени, като фактически мотиви на заповедта. Правилно административният орган е приел, че са налице визираните в чл. 57а, ал. 1,

т.1 и т. 2 от ЗУТ предпоставки за премахване на процесната „гаражна клетка“.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена. Следва да бъде уважена претенцията на ответната страна за присъждане на разноски в процеса, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, 22 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б. 2.” О., със седалище и адрес на управление: Г. С., ж.к.”Л.”, Б. В. .2, А., представлявано от Г И П срещу **ЗАПОВЕД № РД-18-102 от 13.05.2010г.** на Д. на Д. „Контрол по строителството” при Столична община, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОСЪЖДА „Б. 2.” О., със седалище и адрес на управление: Г. С., ж.к.”Л.”, Б. В. .2, А., представлявано от Г И П да заплати на Столична община, чрез Д. „Контрол по строителството” с адрес: Г.С.,У.”С.” № 5 сумата от 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: